

NOVA SLOVENSKA ŠOLA V PUEBLO.

Belgija bo plačala.

S ZASTOPNIKI BELGIJE SE JE DOSEGEL SPORAZUM, NA KATEREGA PODLAGI BO PORAVNALA SVOJ DOLG AMERIKI, POD UGODNIMI POGOJI.

Washington. — Stric Sam je malim državam, ki mu dolgujejo pot do poravnave pogladil in jim stavil milejše pogoje. Z Belgijo se je dosegel sporazum, in sicer za Belgijo prav ugoden. Sporazum je skoro popolen, le v malenkostnih točkah ne soglašajo, katere pa ne bodo delale ovire. O sporazumu so takoj obvestili belgijsko vlado.

FRANCOZI ZMAGUJEJO V MAROKU.

Francozi zmagoviti v boji z Rifijanci na vsej črti. — Nekateri rodovi zapuščajo Krimove vrste in se pridružujejo Francozom.

Fes, Maroko. — Vojna sreča se je obrnila na stran Francozov, ne bo dolgo, ko bo Abdel Krim uvidel, da je brezuspešno ustavljati se premoči, ker s tem mu nič ne koristi, le mir se zavlačuje.

Po zadnjih poročilih posnemamo, da Francozi zmagujejo na vsej črti, moč Rifijancev popušta, nekateri rodovi zapuščajo Krima in se zatekajo k Francozom.

Polkovnik Freydenburg, ki poveljuje nekemu francoskemu polku je s svojimi ljudmi zavzel važno postojanko Rifijancev, kateri se niso prav nič branili, tako da ni padel en strel in nihče ni bil ranjen.

Tako zvana Djebel Sarsar postajanka, od koder so doslej Rifijanci uspešno sipali ogenj na Francoze je docela v rokah Freydenburga. Ta zmaga je še toliko večjega pomena, ker je s tem omogočeno Francozom skleniti svojo bojno črto s Španci.

BOJ PREMAGARJEV ZA UNIJO.

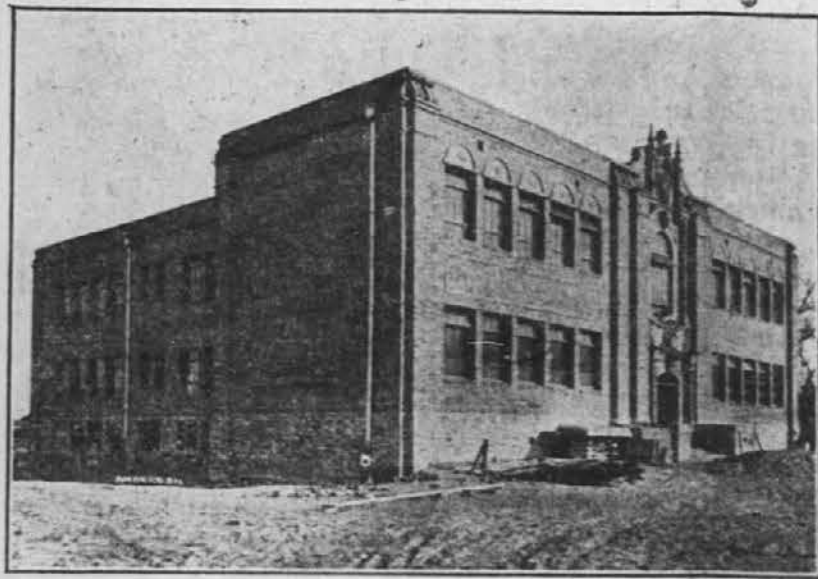
West Virginija premogariji vstrajni v boju za pripoznanje premogarske unije. — Na svoji seji ovrgli ponudbo lasnikov.

Wheeling, W. Va. — Premogariji Ben Franklin Coal kompanije, ki se nahajajo na stavki so na svoji seji ovrgli ponudbo kompanije, katere jih nagovarja, naj se vrnejo na delo na podlagi jacksonvillske mezdne pogodbe, a ne da bi pripoznali unijo. A premogariji, ki že toliko žrtvujejo hočejo še to doseči. V njih vrstah je popolni red in bojevito razpoloženje za doseg svoje pravične zahteve. Pripoznanje unije, to je njih bojni krik in od tega ne odstopijo.

Resolucija, ki je bila enoglasno sprejeta na seji premogarjev se glasi, da bodo oni stavkali za principe unije toliko časa, da bodo lastniki premogovnikov prenehali s svojo trgovlavo in pripoznali njih zahtevo.

IZLETNIŠKI VLAK SKOČIL S TIRA.

Marshall, Ind. — Pet vozov in stroj izletniškega vlaka vozeč proti Decatur, Ill., je skočilo s tira, panika je nastala med izletniki, a k sreči ni bil nihče ranjen.

Slika kaže novo šolo slovensko-hrvaške župnije Marije Pomagaj v Pueblo, Colo.

Slovenska naselbina v Pueblo, Colo. bo imela prihodnjo nedeljo dne 23. avgusta izredno slovesen in velik dan. Vsa slovenska Amerika ve, kako težki udarec je nam zadala nesrečna povodenj pred par leti. Razdrla je nam lepo urejeno naselbino in uničila marsikaj, kar smo dolejš zgradili. Po nesrečni povodnji smo potiskali 550 otrok včasne prostore. Medtem pa smo delali z vso paro in s pomočjo Božjo in blagih src našega ljudstva smo končno hvala Bogu pripravili nove prostore za vso našo mladino, na starem prostoru v Grove na Bessmerju, kjer je sedaj pripravljenih za otroke 8 velikih šolskih sob, dvorana in prostori za društva, itd.

Podjetje pa pride stati blizu 50 tisoč. Povzeli smo pri gradnji vse potrebno in najnovejše, kar pač zahtevajo okoliščine moderne današnje šole in vsled tega lahko rečemo, da naša šola se bo po svoji modernosti lahko kosala z vsako drugo.

Hvala Bogu, kakor že rečeno slednjič smo dogotovili težavno delo. Krasno poslopje čaka blagoslovljenja in uporabe v letošnjem šolskem letu. Mil. naš škof je bolan in zato smo naprosili predstojnika benediktinskega reda v Colorado, Rt. Rev. Cypriana Bradley, O. S. B. da prevzame to veselo slavnost. Slovesno blagoslovljenje se bo vršilo v nedeljo dne 23. avgusta ob 2. uri popoldan. Govori bodo v prostorni dvorani in zraven smo vpletili piknik na vrtu in zvečer prijetno veselico v dvorani.

Torej rojaki od blizu in daleč ste najljubše vabljeni, da se tega slovesnega blagoslovljenja, piknika in veselice v najobilnejšem številu udeležite. Pripeljte seboj svoje prijatelje v našo slovensko zapadno metropolo prihodnjo nedeljo!

Naše vestne in spretno učiteljice, benediktinske sestre imajo sedaj dosti večjo pomoč, za kar najbolj vzgajati našo upopolno mladino. Ker zadnja leta po nesrečni povodnji nismo mogli dovolj vabiti otroke v svojo katoliško šolo, zaradi pomankanja prostorov, so se res nekateri navadili pošiljati svojo mladino v brezverske, javne šole, tedaj zna biti težko vse privabiti nazaj. Seveda še posebej plačevati — boli, odvrata. Zaradi pomankanja v

KRIŽEM SVETA.

— Buenos Aires. — Papeški poslanec msgr. Beda Cardinale, kateri je že pred sedmimi meseci dobil od argentinske vlade obvestilo, da je smatran kot nezaželeni v državi, se je poslovil od predsednika Alveara v posebni audienci in odpotoval proti Rimu.

— Cleveland, O. — Ob Calvary pokopališču so našli truplo Maurice Goldmana s sedmimi ranami prizdjanimi z nožem. Motiv umora baje sovraštvo med igralci, ker Goldman je bila znan klativitez in izgralec.

— Sault Ste. Marie, Mich. — Henry Due, star šele 25 let, a že sit življenja in je obesil. Domač so našli njegovo truplo obešeno v hlevu.

— New York. — Znameniti kine igralec Charlie Chaplin je obel in se nahaja v tukajšnjem Ritz Carlton hotelu pod zdravniškim nadzorstvom. Po izjavi zdravnikov, trpi Charlie na srčni napaki.

— Berlin. — Tukajšni komunisti so javno protestirali proti novi davčni postavi, prišlo je do spopada med policijo in izgredniki, pri čemer je bil neki komunist ustreljen, več pa ranjenih.

— Chicago, Ill. — Sophia Koszor, stara 12 let, 1730 Armitage ave., je hotela preko proge na Hermitage ave., ko pridri osebnih vlak in podere deklico na tla ter jo dobesedno razmesari.

— Pariz. — Od tukaj poročajo, da se je zgodila v severni Franciji velika železniška nesreča, pri kateri je prišlo 14 oseb ob življenju in 160 je bilo več ali manj ranjenih. Ker je bilo še več enacij nesreč v Franciji, sumijo, da imajo tukaj svojo roko vmes boljševiki.

— Bar Harbor, Me. — Mount Desert hotel, najstarejši te vrste v Bar Harbor je ogenj popolnoma uničil. Gostje so se rešili, a le golo življenje, vse dragocenosti so ostale v plamenih.

— Winnipeg, Man. — Močno deževje v zapadni in centralni Manitoba je povzročilo veliko škodo na žitnem polju. Po nekaterih krajih je vse polje poplavljenost in pšenica popolnoma uničena. S žetvijo se je moralo prenehati.

ZOPETNA DELOVANJE OGNJENIKA.

London. — Semkaj je prišlo poročilo, da je ognjenik na otoku Thira zopet pričel delovati. Iz žrela se dviga plamen do 300 čevljev visoko, čutijo se pa tudi močni potresni sunki. Poročilo pravi, da bo vsled delovanja tega ognjenika nastal nov otok.

GROZILNO PISMO MELLO-NU, PISEC PRIJET.

Kansas City, Kans. — Will K. Reeme, je bil aretiran, ker je poslal grozilo pismo zakladničarskemu tajniku Mellonu, v katerem mu grozi z umorom. Reeme dejanje ne taji, a oblasti sodijo, da ni pri čisti pameti, poslali ga bodo na opazovalnico za umobolne.

Iz Jugoslavije.

DEKLARACIJA VELESRBSTVA IN REAKCIJE. — RADIČEVCI PRISTALI NA MILITARIZEM IN NOVA DAVČNA BREMENA. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Nova vlada v skupščini.

Nova vlada se je predstavila v skupščini s posebno izjavo, ki se ji že na prvi pogled pozna precejšnja površnost. Kljub temu je precej zanimiva, ker jasno odkriva ceno, za katero so bili kupljeni radičovski glasovi.

Ako izvzamemo nekaj fraz o lepi bodočnosti našega naroda, o človečanstvu in o mirotvornosti, ki so znane iz dosedanjih demagoških govorov Radičevih, je ves ostali del deklaracije čisto velikosrbski program Nikole Pašića in njegovih dosedanjih vlad, le izvajanje te ustave je posebej naglašeno.

Deklaracija napoveduje novo preganjanje uradništva pod firmo zmanjšanja uradniškega kadra. To je stara fraza, ki je služila doslej vladam samo zato, da so odstavljale uradnike, na njihova mesta pa postavljale podvojeno število nekvalifikovanih strankarskih eksponentov. Da se bo to zgodilo tudi sedaj, je povedano v deklaraciji, češ, da bodo v službo vzeti tisti, ki so brez službe, če so potrebni.

Tako so Radičevci pristali na vse, na militarizem, centralizem in nova davčna bremena. Podnoko firmo se bo nadaljevalo s korupcijo in presekucijo. (Slov. 162.)

Naši Amerikanci v Sloveniji.

Dne 21. julija so Rev. Oman in Mr. Grdina s soporogo v družbi nekaterih tamkajšnjih prijateljev obiskali Šmarno gor. Četudi so bili več kot en mesec na potu, se niso mogli načuditi lepoti in krasoti naše zemlje, ki so jo uživali ob lepem razgledu. Obžalovali so, da tega lepega žitka ne morejo nuditi drugim svojim rojakom v Ameriki. — Za nove šmarnogorske zvonove so obljubili podporo v denarju. Za njihov velikodušni dar se odbor za nabavo zvonov že naprej toplo zahvaljuje!

Razne kratke vesti.

V spomin na Aljažve 80. letnice je bila v nedeljo 19. m. velika slavnost na Dobjem. Dopoldne so prišli gasilci iz Dobjega in Mojstrane v krojih in zastavah k župnikovi maši v cerkev. Popoldne je bila v dvorani slavnost z vstopnino za novo kapelo v Vratih. Na slavoloku pred župniščem je bil napis: "Še mnoga leta tu prebivaj, Blagor mir na vse izlivaj!" Pred dvorano je bil napis: "Osemdesetletniku Slava!" Iz Metlike poročajo, da je njih mesto postalo "veliko mesto". Metlika živi v koncertih in prireditvah. Dne 19. julija je priredilo Kat. pevsko društvo iz Podzemlja koncert, ki je nad vse dobro vspel. Čast g. kaplana Jožefu Rott iz Podzemlja, ki je svoje Poljce tako izvrstno izvežbal. — Roparski umor v

Podkrajju pojasnjen. V Ljubljano sta pripeljala dva orožnika 18 letnega Franceta Klančarja, doma iz Kamnika pri Preserju. Fant je bil obdolžen roparskega umora, da ga je izvršil nad posestnikom Anton Zupcem iz Iške vasi, h kateremu je prisedel ko se je Zuppec vračal z vozom iz Podpeči. Moža so našli mrtvega na cesti. Pri obdukciji trupla sta posodna zdravnik ugotovila, da ni mož umrl vsled udara, marveč, da ga je zadela srčna kap. V toliko je pojasnjena zadeva glede smrti Antona Zupca. Ni pa še pojasnjena zadeva glede denarja, katerega je imel mož po zatrdilu več ljudi precej pri sebi. — Zaradi premitve pošte iz Krške vasi v Cerklje se je spremenilo ime pošte Krška vas v Cerklje ob Krki. Pošta Cerklje v kranjskem okraju pa se imenuje sedaj Cerklje pri Kranju. — 70. letnica ljubljanskega obrtnika. Dne 28. julija je praznoval 70. letnico svojega rojstva g. Avgust Žabkar, odlični in zaslužni ljubljanski obrtnik. — V nedeljo dne 19. julija se je vršil v Mariboru protidraginjski shod. Vdeležba je bila prav pičla. Govoril je na shodu g. Zebot. — Tekom zadnjih mesecev je v Beogradu na nepojasnen način izginilo veliko štev. otrok od 13. do 16. leta obojega spola. Celo iz doma za vzgojo mladoletnih je zmanjkalo več otrok, ne da bi mogli dognati za njimi kako sled. Sumijo na trgovino z belemi sužnji, vsled tega pazijo oblasti na Skopje iz Carigrada, a dosedaj še ni bilo vspeha.

Nikar se ne ženite radi denarja, a vendar denar naj ne bo ovira, da bi dekleta, ki ga ima, radi tega ne poročili.

DENARNE POŠILJATVE V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO, ITD.

Naša banka ima svoje lastne vrese s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljave so dostavljene prejemniku na dom ali na zadnjo pošto točno in brez vsakega odbitka.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in t. r. h. so bile včeraj sledeče:

Skupno s poštino:		
500	— Din.	\$ 9.70
1.000	— Din.	\$ 19.05
2.500	— Din.	\$ 47.50
5.000	— Din.	\$ 94.50
10.000	— Din.	\$ 188.00
100	— Lir.	\$ 4.45
200	— Lir.	\$ 8.55
500	— Lir.	\$ 20.50
1.000	— Lir.	\$ 39.75

Pri pošiljках nad 10.000 Din. ad nad 2.000 Lir poseben popust. Ker se cena denarja čestokrat menja, dostikrat docela nepričakovano, je absolutno nemogoče določiti cen vnaprej. Zato se pošiljate nakazuje po cenah onega dne, ko mi sprejmemo denar. DOLARJE POŠILJAMO MI TUDI V JUGOSLAVIJO IN SICER PO POŠTI KAKOR TUDI BRZJOVA. NO. Vse pošiljate naslov. e na — SLOVENSKO BANKO ZAKRAJŠEK & ČEŠAREK 455 W. 42nd ST., NEW YORK CITY

AMERIKANSKI SLOVENEK

PRVI IN NAJSTAREJŠI SLOVENSKI LIST V AMERIKI.

Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovenian Newspaper in America
Established 1891.

Izjaja vsaki torek, sredo, četrtek in petek razven dneva po prazniku. — Issued every Tuesday, Wednesday, Thursday and Friday except the day after holiday.

— PUBLISHED BY —

Edinost Publishing Company

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILLINOIS

Telephone: Canal 0098

Cene oglasom na zahtevo. — Advertising rates on application.

NAROČNINA:	Za Zedinjene države za celo leto.....	\$4.00
"	Za Zedinjene države za pol leta.....	\$2.00
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto.....	\$4.75
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta.....	\$2.50
SUBSCRIPTION:	For United States per year.....	\$4.00
"	For United States per half year.....	\$2.00
"	For Chicago, Canada and Europe per year.....	\$4.75
"	For Chicago, Canada and Europe per half year.....	\$2.50

Številka poleg Vašega naslova na listu znači do kdaj imate list plačan. — Obnovite naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

Dopisi važnega pomena, ki se jih hoče imeti priobčene v gotovi številki, morajo biti doposlani na uredništvo pravočasno in morajo biti prejeti vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

Entered as second class matter October 11th, 1919, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

Stavka se približuje.

Vprašanje premogarjev je na kocki. Se dva tedna in premogari trdega premoga bodo odšli na stavko, ako se v tem času položaj ne izpremeni.

Lastniki premogokopov se kažejo sleherni dan bolj trdovratni in so popolnoma nemi na zahteve in prošnje premogarjev. Ako pri tem ostane je stavka neizogibna. Pa ne grozi samo stavka na polju antracita, ampak kakor kažejo predokolišine zna priči tudi do tega, da zapuste delo tudi premogari na polju mehkega premoga.

Glede vladne intervencije v premogarski spor se je že prej domnevalo, da bo vlada držala svoje prste proč in da bo pustila, da lastniki in premogari sami poravnajo svoj spor, dasi je vlada moralno dolžna, da bi posegla v ta spor in tako varovala interese delovnega ljudstva, kakor tudi interese splošne publike. Prezident Coolidge je te dni izjavil, da je to privatni spor med lastniki in premogari. Dobro, lahko je privatni, a od tega spora je odvisna mnogo komoditet ostale industrije in publike sploh, za slučaj, da pride do kake dolge stavke. In vlada je dolžna čuvati interese publike v takih slučajih.

Vlada hoče s tem dati lastnikom proste roke. In to bodo lastniki izrabili, da bodo še bolj brezobzirni do premogarskih delavcev.

Težko je ugibati, kako se bo ta spor rešil. Ako v prihodnjih par dneh lastniki ne pokažejo svoje dobre volje je gotovo, da hočejo stavko in s tem uboge delavce, osiromašiti. V svet bodo pa upili, kakor običajno, da so krivi vsega delavci, da so njih zahteve pretirane, sebe pa bodo predstavljali za ljudske svetnike.

Pokazalo se bo...

Slovenski narod je palček med drugimi narodi. To je po številu. Ako ga pa sodijo po inteligenci in kulturi, ga primerjajo z večjimi kulturnimi narodi. To kaže, da so Slovenci kulturni ljudje in da so Slovenci v proporciji kulturno odmarškaterega naroda daleč naprej.

Vsak narod pa ima svoje slabosti. Tudi Slovenci jih imamo. Posebna slabost našega naroda je ta, da se da jako rad za nos vleči od raznih narodnih prefrigancev, ki so odpadli od vere naše naroda in so postali pravi narodni odpadniki.

Tako je doma in nič boljše ni z našim narodom v Ameriki. Tudi tu se pustijo slepiti raznim narodnim odpadnikom, da presegajo vse meje.

Razni narodni odpadniki, ki so se bratili predno so došli v ta novi svet Ameriko z raznimi čifustskimi sleparji v Trstu in drugih krajih, so zainteresirali na prefrigan način naše ljudstvo za neko narodno jednoto. Z narodno zastavo so hodili od naselbine do naselbine in naše ljudstvo slepili. Ko so dobili pod to zastavo dobršni del našega ljudstva so hipoma razvili zastavo rdečega socializma in narodno jednoto ter njeno članstvo ukovali v verige židovskega internacionalizma. Narodno jednoto danes jezdijo razni — Zafkrniki in se šopirijo kot diktatorji.

Narodna jednota ima še par narodno zavednih mož. A Zafkrniki so zahrbtno na delu, da se ta mali odstotek narodno zavednih mož izrinejo iz odbora. Zato je letošnja konvencija narodne jednote velike važnosti. Pokazalo se bo jasno, ali ima članstvo še kaj zdravega razuma, ali je ves razum članstva v oblasti in pod uplivom Zafkrnikoizma. Na tej konvenciji hočejo Zafkrniki in njih trabantje razviti še bolj rdečo zastavo svojega diktatorstva. Letošnja konvencija bo jasno pokazala, kaj je članstvo narodne jednote. Pokazala bo, ali je članstvo še narodno zavedno, ali pa je popolnoma pobarvano od rdečega Zafkrnikoizma in ne sodi več s svojim zdravim slovenskim razumom. Eno ali drugo se bo pokazalo!

Boljševiška propaganda med črnici.

Kakor se je že večkrat omenjalo, da ruski boljševiki potrošijo silno velike svote za razširjenje komunističnih idej po svetu, to se je te dni na novo dokazalo.

Dokazano je, da ruski boljševiki trošijo milijone v Indiji in drugih angleških kolonijah, kakor tudi na Kitajskem, da bi po teh krajih podšuntali domačine h revoluciji. Te dni pa so prišli na sled, da so ruski boljševiki, ko so prevideli, da med belokožnimi Amerikanci ni uspeha z razširjenjem njih nesrečnega komunizma, začeli sejati propagando med ameriškimi črnici. Podpihujejo jih, da so zapostavljeni in da jih beli ljudje izkoriščajo itd. To je najobčutnejša točka pri črnemu plemenu v Ameriki, na to jih pritiskajo komunisti iz Moskve.

Pripravili so seveda na skrivaj, da so črnici sklenili sklicati delavski kongres ameriških črncev v Chicagi 25. oktobra t. l.

Mr. Green predsednik ameriške delavske federacije je to zvedel in je te dni posvaril vse črnice člane ameriških strokovnih unij, naj se tega kongresa nikar ne udeležijo, ker tu se gre zgolj, da se po vzroči sovražstvo med belim in črnim plemenom.

Tako bi radi boljševiki zasejali plemensko sovražstvo v Ameriki. S tem mislijo pripraviti ugodno polje za prevrat vlade, nakar bi se upostavila sovjetska vlada po vzorcu ruske vlade. Toda boljševiki so se znenkrat zopet urezali. Ne bo nič, tudi ameriški črnici so preveč pametni, da bi si dali soliti svojo pamet od propadlih komunistov!

Ottawa, Ill.

Pri nas se tudi vedno kaj novega dogodi. Ni še dolgo tega, kar so se oglašili suhaški agentje pri Mr. Math Bajuku in dobili nekaj prepovedane pijače. Razume se, da so postopali proti njemu sodnijsko.

Rojak Jakob Lekan si je nabavil lep nov avtomobil s katerim se je te dni podal na počitnice v Willard, Wis. Po povratu je nam povedal marsikaj zanimivega iz svojega pota, kakor tudi o življenju na farmah v Willardu. Letina baže dobro kaže in farmerji bodo imeli veliko pridelkov.

Pozdravljam vse čitatelje tega lista

Mary Medic.

Bridgeport, Ohio.

Kot bi po dolgih letih zopet videl dragega prijatelja se mi je zdelo, ko sem prejel prvo štev. Amerikanskega Slovenca. Prišel je zopet naš nekdanji tako priljubljeni Amerikanski Slovenec v svoji lepi obliki med svoje katoliške Slovence, da bo nadaljeval svojo že pred 34 leti začrtano pot, delovati za versko in narodno zavest slovenskega naroda v Ameriki. Lahko smo ponosni katol. Slovenci v Združenih državah na naš list, ker je prvi, ki je začel orati ledino in delati za korist Slovencev tostran oceana že pred 34 leti. Koliko dobrega je po težkih bojih dosegel, bi bilo v dopisu preobširno za popisati. Lahko pa trdim, da ima Amerikanski Slovenec slavno zgodovino za seboj, ki bo pričala še poznejšim rodovom, koliko koristnega je storil za slovenski narod ta naš prvobornik.

Vse priznanje in zahvalo smo katol. Slovenci dolžni, danes onim možem, narodnim buditeljem, ki so list rešili pred propadom in ga dali zopet nazaj slovenskemu narodu, še bolj modernega in v večji obliki kot prej. Dolžnost naša je, da ga podpiramo z vso verno, da bo kmalu dosegel čast in priznanje od katol. Slovencev s tem, da ga bodo sprejemali kot ljubega gosta vsak dan. Ako bo list poleg vsakdanjih važnih novic in dopisov prinašal stvarne zanimive in podučne članke in razprave v verskih in gospodarskih zadevah v korist vseh Slovencev in branil naše najdražje svetinje, ki smo jih podedovali po naših pradedih, bo brez dvomno eden najboljših slovenskih listov v Ameriki in tako tudi imel ugled in spoštovanje med treznomiselnimi zavedni Slovenci, ki ga bodo zljubili in gotovo tudi podpirali. Treba je listu vnetih narodnih delavcev kakor je neustrašni Father Trunk, ki s svojimi stvarnimi zanimivimi razpravami, postavi resnico v pravo luč, kakor je in gotovo z njegovim pisanjem mnogo koristni, dobri stvari v korist kat. Slovencev. Vsa čast mu. Zleti je le, da bi se še drugi naši voditelji zavzeli na tem polju in še v drugih zadevah pomagali listu s svojo zmožnostjo, kar bo njim v čast in zavest, da delujejo za svoj narod, ki bo njim gotovo hvaležen zato.

Dne 1. avgusta je stopil v zakonski stan, tukajšnji spoštovani in povsod priljubljeni mlad

denič Josip Ausec, starejši sin

ugledne tukajšnje družine Fr.

Ausec. Za družico si je zbral

vrlo Slovenko Rose Mohorčič

iz Cleveland, Ohio, kjer se

je tudi vršila poroka in svatba

omenjenega dne. Dne 1.

avgusta je pripeljal Joe svojo

izvoljenko v našo naselbino,

kjer smo jih z veseljem sprejeli

in dali duška veselju, da se

je pomnožila naša naselbina za

novi vrlj katoliški družini, s

tem, da smo imeli lep zabaven

večer v šolski dvorani, kjer so

nam stariši ženina prav imenitno

postregli. Novemu zakonskemu

paru želimo vse dobro, da bi z

božjo pomočjo srečno romala skozi življenje.

Terezija Hočevar soproga

Josipa Hočevar se nahaja v

bolnišnici sv. Jožefa v Wheel-

ing, W. Va. kjer se je mogla

podvreči težki operaciji na želodnem

kamnu in na slepiču. Bila je vsled

težke bolezni v hudi smrtni nevarnosti,

kakor so se to sami zdravniki izrazili.

Hvala Bogu, da je sedaj že na poti

okrevanja in upamo, da se neje

ljubo zdravje zopet povrne.

Delevska razmere so še vedno

pod ničlo in tudi nič boljše ga

ne kaže.

Iz Clevelanda so se mudili

tukaj na obisku g. John Ausec

in žena Josipina, Miss Kožel,

Miss Mohorčič, Miss Josipina

in Rosi Gorenčič.

Z rodoljubnim pozdravom

Michael Hočevar.

— o —

Houston, Pa.

Dne 16. avgusta smo imeli v

tukajšnji farni cerkvi kjer župnik

Rever. Father Zaharsky novo

mašo, katero je pel Rev. Thomas

Toben rodem iz ameriško-nemške

rodovine. Že pred tremi leti je

gospod dokončal svoje študije v

Ameriki nakar je odšel še v Rim,

kjer je študiral bogoslovje in teologijo

ter postal doktor sv. pisma. Nove

mašniku želimo obilo božjega

bogoslova, pri razširjevanju sv. vere.

Mislil sem iti letos na božjo

pot v Carey, Ohio, pa nisem

mogel, ker smo imeli v naši

župniji novo mašo, kar me je

zadržalo. Če Bog da se vidi

mo, pa prihodnje leto.

Michael Temšič.

— o —

Milwaukee, Wis.

Dne 26. julija se je vršil piknik

organ, združenih društev K. S. K.

Jednoto Milwaukee West Allis.

Dasi malo pozno, vendar se nam

zdi potrebno in v dolžnost se tem

potem javno zahvaliti vsem onim, ki so

nas dan razveselili s svojim obiskom.

Navzile temu, da je bilo ta dan

mного drugih slovenskih prireditelj,

lahko rečemo, da je bil v primeri s tem

ravno naš piknik polnoštevilno obisk

kan ter se je vsestransko dobro obnesel.

To nam priča, da je namen našega

piknika res dober in koristen. Toraj

srečna hvala rojaki in rojakinje, člani

naših društev, da ste se udeležili te

prireditve ter tako pomagali nam vsem,

do lepše zabave in večjega uspeha in

dobitka.

Iskreno se zahvalimo vsem onim,

ki so kaj darovali in prispevali v ta

namen. Najlepšo

zahvalo in priznanje izrekamo našim delavskim članom in članicam za njih vestno in marljivo delovanje in našim pevcem, ki so nam zapeli par krasnih pesni.

To je bil torej naš prvi skupni nastop. Obnesel se je z uspehom, ker smo sodelovali složno.

Torej sledimo koraku, ki smo ga sedaj naredili in delujmo v bratski slogi in vzajemnosti, kajti izkušnja in zgodovina nas uči, da le s složnim delovanjem se more doseči lepih uspehov in priti do cilja.

Za odbor organ. združenih dr. KSKJ.

Marie Žagar, tajnica.

— o —

Chicago, Ill.

Vročina bo polagoma vzela slovo, noči bodo postale hladnejše, a tudi dan bo zavil v sivo meglo iz katere bo rosilo, kar nas bo spominjalo na tiste puste zimske večere, ko se človek nima kam dati in toži o dolgem dolgem času.

"Skupaj ga zavi in sedi na njega," tako mi je nekoč nekdo dejal, ko sem mu tožil o dolgem času.

V naši naselbini okrog fare sv. Stefana smo jo že "pogrunjali" kako ga bomo zavili in sedli na njega. Ustanovili smo klub, ki si je nadel to nalogo, da bo dolgi čas skupaj zavijal in to je Slovenski Katoliški Dramatični Klub.

Ni mu še dobro jutro, a že je začel rogoviliti in obeta veliko, kar mu privoščimo, saj ta čeca kluba je naša naselbina tako potrebna, kakor je suha zemlja dežja. Seveda, vsa naša katoliška društva bodo mogla po svoji moči pomagati, tako da se bo z roko v roki v najlepší slogi in prijateljstvu sodelovalo za večji uspeh in napredek naše naselbine.

Kakor se sliši izza kulis, imajo baže člani kluba že vloge v rokah za njih prvi "gala" nastop v petdesetki polni smeha in užitka od začetka proti sredi in na koncu je pa tako, da je za poč. Nek, ki se malo bolj "obraja" pri klubu je dejal, da bo on dal \$100.00 tiste- mu od gledavcev, ki bo mogel reči na koncu igre, ne da bi pri temu lagal, da se ni prav nič smejal. Pri mej štefecen, tako sem jaz rekel, da če si imam usta dol za zavezati in če mi tudi trehuh poč — za \$100.00 se pa že človek pomuja.

Seveda, gledati pojdemo vsi, kar nas je, bomo vsaj videli, če jih je res kaj več, kakor sama usta. Kakor pravijo, ta igra bo vzprizorena dne 25. oktobra.

Nekoč sem govoril s tistim gospodom, ki tako milo na orglje igra v cerkvi pri sv. Stefanu. Ne hvalim rad, ali kar je res je pa res. Dejal sem mu: gospod, Vi ste z orgljem na svet prišli, ker znate tako lepo igrati. A kaj to, ko niso orglje. To je škatlja. Prijatelj, slišati bi me mogel na novih orgljah, svetniki bi zaplesali po cerkvi, tako mi je gospod odgovoril.

Lejga šmenta sem si mislil, saj ni moja navada, da bi vsako-besedo takoj na ta velki zvon mogel obesiti, a kaj vem kaj sem se zagovoril in o orgljah v cerkvi sv. Stefana omenil, da so le škatlja, kajti ponos naših cerkvenih pevcev in pevk je bil užaljen, skupaj so se zbrali in dejali, da hočejo nove orglje. Rečeno storjeno. Cerkev sv. Stefana bo imela nove orglje — in "bašta."

Nove orglje pa niso konjiček ki v . . . piska, temveč bo treba šteti novace, zato so pa sklenili, da bodo priredili v ta namen igro, čisti dobiček gre za — orglje.

Bil sem pa le radoveden kakšno bo ta igra, ki jo nameravamo vpriporiti. Ker se pa s povelovanjem pride celo v Rim, sem tudi jaz zvedel na moje vprašanje, da je ime igri "V

Nemčija že prinaša svoje zahteve, da se ji povrne njene kolonije v Afriki. Kako se bodo ob tem vprašanju spogledali Angleži, Belgijci in Francozi je veliko vprašanje. Slednji so si med seboj razdelili bivše nemške kolonije in to z namenom, da jih trajno obdrže. Nemški Mihel ni neumen. Dosegel je, da so zavezniki izpraznili Ruhr. Zdaj zahteva kolonije. Čez čas bo zahteval, da se mu dolg odpusti in zadovoljil se bo še le, ko bo ob prvi priliki stresel svojo maščevanje na zapadni strani Rene nad Francozi. To je očitno v tevtovski krvi in izvedlo se bo, magari čez sto let.

V Jugoslaviji je vse po starem razven, da Pašić in Radić sta se pobratila in se sedaj tika. Pašić in Radić sta najspretnejša jugoslovanska politika, vsaj tako sama misli. Radić je lahko danes hrvatski seljak, jutri gre v Moskvo polju bi Trockijevo copato in je komunist, pride nazaj na Hrvatsko, se da Pašiću zapreti in skozi zadnje jetniške vrate pride — bogami Pašićev prijatelj. Svojim zaveznikom, ki jih ima pa fige pokaže in domovina je rešena. O Radiću bi človek lahko rekel: evo ga kameleona, ki bi bil sposoben konkurirati v kameleontstvu celo z newyorškimi Saksarjevimi hlapci!

Ata Zafkrnik so pa res golanten človek, pa naj reče tako ali pa tako. Pravijo, da nasprotniki narodne jednote mahajo po jednoti z obrahljenimi frazami. Pejte ne ata, ali je to res? Ti šmentani nasprotniki ti, kako so hudobni. Ali bi jih človek kaj? Kaj ne ata, če bi imeli Trockijevo moč v Ameriki, bi jih kar za steno postavili in bi jim popihali življenje. Saj druga ne zasluži, kaj ata? — Tako seveda ata.

Resnica pa je, da se ata Zafkrnik lažejo, v svojem uvodniku zadnjega tedna, kakor so široki in dolgi. Lahko rečem, kolikor besedi, toliko laži! — Pravite v uvodniku tako le: "Pri jednoti do danes še nihče ni diktiral članstvu, kaj naj sprejme in kaj zavrne. . ." Ta stavek objavljam, kakor ste ga vi ata zapisali. Ima dve napaki le poglejte. In te ste naredili Vi "učenjaki," ki ste našemu sodruidniku pred dobrim tednom vrgli v obraz, da ima prazno glavo! Kadar bo Vas še prišla misel, komu zalučati v obraz, da ima prazno glavo, vselej prej ogledalo v roke, pogledajte se dobro, pa boste videli veliko praznino nekje drugje! To le mimogrede. — Hočem Vam pa tudi dokazati, da ste se v vašem nepravilno zapisanem stavku tudi debelo zlagali. Vi pravite, da pri vaši jednoti se še ni nikdar diktiralo. Ali vi ata Zafkrnik to verjamete? Prepričam sem da ne. Prepričan sem, da tudi veste, da ste se debelo zlagali. Zato vas vprašam: Povejte kdo je usilil znano Volekovo resolucijo, katero ste, kakor sem slišal tudi vi kovali? Povejte, kdo je diktiral uradnikom milijonskega fonda, da niso nič privolili ubogim premogarjem? Povejte kdo je iztuhtal način, da se je bacio bivšega tajnika iz službe? Povejte kdo je iztuhtal način in diktiral, da se je pri splošnem glasovanju črtalo iz kandidatske liste uredniškega kandidata? Povejte kdo snuje sedaj zahrbtno mašinerijo za prihodnjo konvencijo, da bi se znebili še tistih par narodnih mož, ki jih imate v glavnem odboru? Prosim vas povejte vse to, potem bomo pa sodili, ali se je pri vaši "narodni" jednoti kdaj diktiralo ali ne!

Rev. Leo, O. F. M.

Tvoj nedeljski tovariš.

Rev. J. C. Smoley.

TEDENSKI KOLEDAR.

12. po bink. — O usmiljenem Samarijancu L. 10.
23. Nedelja — Filip, Ben., spoz.
24. Ponedeljek — Jernej apostol.
25. Torek — Ljudevit, kr.
26. Sreda — Zefirin I., pa-pež.
27. Četrtek — Josip Kal. spoz.
28. Petek — Avgustin, š. sp. č.
29. Sobota — Obglavljenje sv. Janeza Krst.

DVANAJSTA NEDELJA PO BINKOŠTII.

Kaj naj storim, da bom imel večno življenje.

Učenik, kaj naj storim, da bom imel večno življenje? Tako vprašuje v današnjem evangeliju učenik postavil Kristusa Gospoda. Kaj nam je treba storiti, da bomo zveličali svojo dušo, pridobili si nebesa? — to je za nas vse jako važno vprašanje. Poslušajmo Gospodov odgovor! Prav jasno nam pove, kaj nam treba storiti; on pravi: "Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega srca, iz vse svoje duše, iz vse svoje misli, svojega bližnjega pa kakor samega sebe!"

Glede dolžnosti, da moramo izpolnjevati prvi del te zapovedi, smo si vsi na jasnem, temu ne bo nikdo oporekal. Zakaj ne bi človek ljubil onega dobrotljivega Boga, ki je naš vstvaril, ki dan za dnevom po očetovski za nas skrbi, ki čaka pri vratih na pokopališču na nas, da bi nas sprejel v nebesa, kjer se bomo z njim na veke radovali? Glede drugega dela te Zveličarjeve zapovedi je pa pogosto mnogo dvomov, in to hočem nekoliko pojasniti.

Da bi prišli v nebesa, moramo ljubiti svojega bližnjega, toda kdo pa je naš bližnji?

V tem oziru je učenik postavil stavl Kristusu prav odločno vprašanje. In Gospod mu je odgovoril v krasni priliki o usmiljenem Samarijancu.

Judje so bili jako sebični, ozkosrčni glede stališča, kdo je njihov bližnji. Nekateri so razumeli pod to besedo edino svoje družino in služabništvo, drugi so razširjali ta pojem na svoje sorodnike, na soobčane, na rojake. Tujcev Judje niso smatrali za svoje bližnje. Posebno pa so izključevali Samaritanke. Judje so kratkoročno proglašili, da so Samaritani izključeni od večnega vveličanja.

Take nazore o bližnjem je imel učenik postavil, ko je vprašal Gospoda: "Kdo je moj bližnji?" in gospod mu je povedal to, kakor sem rekel, v krasni priliki.

Nek človek je potoval iz Jeruzalema v Jeriho, med potjo pa je padel med razbojniko, ki so ga oropali, na pol pobili in ga pustili ležati na cesti. Kmalu nato je prišel po istej poti duhoven, videl ga je, pa šel naprej. Čez nekoliko časa je prišel levit, tudi on ga je videl, pa se za ranjenca ni brigal. Konečno je prišel nek Samarijanec, usmilil se je ubožca, obvezal mu rane, ga posadil na svoje živinice, peljal ga v gostilno, plačal vse za njega, da bi za ranjen-

ca skrbeli. Ko je Gospod končal priliko, je vprašal učenika postavil: "Katerih izmed teh treh se ti zdi, da je bil bližnji temu, ki je padel med razbojniko?" In učenik postavil je rekel: "Ta, ki mu je usmiljenje skazal." Jezus pa je rekel: "Pojdi, in tudi ti tako stori!"

Kako krasen božji nauk! Kako sveta in bodeča ironija! Kaka zasužnja onim Judom, ki so sovražili vse, kar ni bilo Judovskega, ki so zapirali svoje srce onim, ki niso pripadali njihovim družinam, njihovu rodu! Kristus pa je prišel, da bi podrl te ograje sebičnosti, da bi odprl neomejena polja ljubezni, da bi ukazal? Naši bližnji so vsi ljudje na svetu!"

Razumete to, prijatelji? So naši bližnji in jih moramo ljubiti kakor svoje bratke, katoličane i drugoverce in inarodovce, protestante, mohamedane, Nemce, Lahe, ljubiti VSE ljudi na svetu, bogate in revne učene in neučene, bolne, blazne hudobneže, ljubiti moramo tudi svoje sovražnike. Pa zakaj? Ker so vsi ljudje otroci Božji, ker korakajo vsi po isti poti in k istemu cilju, k večnemu zveličanju; ljubiti jih moramo, ker so vsi odkupljeni z dragoceno krvjo Jezusa Kristusa. Sv. Pavel pravi: "V Jezusu Kristusu smo si vsi bratje, vsi smo eno, tu ni ne Grka, ne Juda, ne Rimljana."

In ljubimo li svojega bližnjega kakor samega sebe? Vidimo li v vsakem človeku Sina Božjega, svojega brata?

Poglejmo na našo župnijo, pogledimo na naš slovenski narod! Ne vidimo li v boju brata z bratom? Ne vidimo li sorodnikov in sorodnikov, ki bi radi drug drugega vtopili v žlici vode? Ne vidimo li sosedov, ki se niti ne pozdravljajo? Če zadene tega ali onega kaka nesreča, nimajo li pogosto njegovi znanici veselja nad tem? Ne slišimo li v takih slučajih pogosto opazke: "Prav se mu godi!" Ali se ne bi našel morda med nami človek, ki bi se za svojega trpečega sobrata ne zmenil, in ga pustil tako rekoč ležati ob cesti?

Prijatelji, ljubimo vsakega človeka brez izjeme! V tem bodo potem vsi spoznali, da smo res učenci Jezusa Kristusa, če bomo imeli ljubezen drug k drugemu.

Sv. Janez Evangelist — ljubljene Gospodov, apostol ljubezni — pravi: "Če bi pa kedo rekel, da ljubi Boga, pa bi sovražil svojega brata, tak je lažnik. Kdor ne ljubi svojega brata, katerega vidi, kako more ljubiti Boga, katerega ne vidi?" (1. IV., 20.)

Da rešimo svojo dušo, da si zasiguramo nebesa, ne zadoščaj, da bi verovali in molili, premajali zakramente, da bi bili člani raznih cerkvenih bratovščin. Ne, je potrebno in sicer nujno potrebno, da ljubimo svojega bližnjega. To zapoved, prijatelji, imejte vedno pred očmi, in jo spolnajte!

Pomislite pa tudi, daravno ta krasna prilika današnjega evangelija zrodila stotine in stotine svetnikov in krščanskih

Phone: Canal 4340.

VINKO ARBANAS
Edini slovenski cvetličar v Chicagi.

1320 W. 18th Street,
CHICAGO, ILL.

Vence za pogrebe, šopke za neveste in vsa v to stroko spadajoča dela izvršujem točno. Po naročilu dostavljam na dom.

Cene zmerne.

1436 E. 95th St.
CLEVELAND, OHIO.

junakov in razlila po svetu potoke mleka in medu. Treba nam ljubiti vse ljudi, posebno pa reveže, zapuščene, to je Gospodova zapoved, in glejte takoj so pa pojavile junaske krščanske duše. V naročju sv. Cerkev nastal je meniški red za osvobodjevanje sužnjev; močje iz plemenitih stanov so se podali prostovoljno v jetništvo, vzeli na se obleko sužnjev in njihove okove, opravljali njihova dela, prenašali njihove muke, sužnji pa so se vračali k svojim družinam. — Poglejte na svetnike in svetnice, ki hodijo po najbolj blatnih cestah mesta, po najbolj ubožnih hišah in kočah in iščejo bolnike, ki trpe na najbolj gnusnih, smrdljivih boleznih! Oglasila se je kuga! Bolniki leže po hišah, po cestah, po polji... po Milanu razsaja kuga. — Gospoda, mestni svet se je pokril po svojih palačah, pobegli so v gore; toda sv. Karol in njegovi duhovni strežjeji vsem okuženim brez izjeme. — Gobavci — grozen je njihov pogled — živi mriči, katere je družba pregnala na samotni otok! Poslali so jih na otok Molokai, na otok, ki ga nazivajo "Raj smrti." In P. Damijan de Venster se poda k njim z namenom, da za vedno pri njih ostane, da gobavega otoka več ne bo zapustil. Dva tisoč gobavcev je umrlo v njegovih rokah, celih trinajst let je opravljal in vršil to požrtvovalno delo, in na gobavi boleznimi umira sam 13. aprila 1889, stiskajoč še enkrat roke svojim ljubljencem gobavim trpinom. — Pojdite na trg Agua de Dios v Kolumbiji in tam bote našli mramornat pomnik z napisom: "Castitemu P. Mihaelu Uniu, apostolu gobavcev v Kolumbiji, hvaležen narod!" Je to Salezianec, ki je umrl 9. decembra 1. 1895, ki je posvetil vse svoje življenje gobavcem v Kolumbiji.

Poglejte na razne bolnišnice, na razne sirotišnice, povsod najdete sestre-redovnice, ki skrbje za bolnike, skrbje za zapuščene otroke! Glejte, vse te junake v vsih stoletjih je vzroditel krasni zglede nebeskega Odršenika, tu vidite sad krščanske ljubezni!

Pravim: Sad krščanske ljubezni, ne pa kake filantropije ali humanitete, altruizma ali "bratstva"... Filantropisti znajo pod krinko humanitete prirejati ples, zabave, koncerte v korist ubogim trpinom, in to je edino, v čemur obstoja njihova ljubezen do človeka-trpina. — Katoliška Cerkev pa stopa doli na ceste, v koče, v bolnišnice, v ječe, med gnoj in smrad tja, kjer leži ranjeni in vliva v njegove rane olje svoje ljubezni. Bodimo hvaležni Kristusu Cerkvi za to in učimo se od nje krščanske ljubezni! Simpatija, antipatija, okolščina, da je revež morda naš rojak, da je naš še vere, našega mišljenja ne sme nikoli vplivati na naše srce pri izvrševanju del krščanskega usmiljenja! Pred očmi imejmo vedno in edino Kristusovo zapoved: "Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!" Amen.

SIRITE AM. SLOVENCA.

NAROCNIKOM
V CLEVELANDU!

Če želite obnoviti naročnino ali spremeniti naslov za naš list Amerikanski Slovenec, lahko to storite pri našem zastopniku.

FRANK KURNIKU
6121 St. Clair Avenue,
Cleveland, O.

Ravno tako se obrnite do njega v vseh drugih zadevah, tika-jočih se našega podjetja: glede oglasov, tiskovnih itd. Mr. Kurnik je tudi zastopnik za list Ave Maria in St. Francis Magazine.

DRŽAVA IN CERKEV.

Rev. Paul Podbregar.

Pomehkuženo ljudstvo je gotovo plen sovražnikom. Vsed tega pravi Karol "plešasti" po vsej pravici: "Francija se spreminja v puščavo, ker smo iz svojega srca iztrgali cvetlice vere, upanja, ljubezni, čistosti in zmernosti. Vsejali pa plevel raznih pregreh. Prebivalci po deželi so pomorjeni in razstreseni na vse strani. Dobro, — kot naravne zmernosti, znanje, bogastvo, čast, imenitne družinske zveze — nam služi v strastno uživanje, odtujili se potom božje volje in previdnosti.

V kazni za greh je pokvarjeno ljudstvo veliko trpelo od pogostnih napadov Normanov, Saracenov in oderuških Judov. V devetem stoletju je bila za žide zlata doba. Znali so se prikupiti na dvorih kraljev in v gradovih velikašev. Ludovik "pobožni" jim je naklonil ne malo predpravic. Dovolil jim je prosto trgovino v svojem prostranem kraljestvu, smeli so imeti krščanske sužnje. Razni cerkveni zbori so zastopali ugovarjali. Kralji so raje še več dovolili. Iz ljubezni do Judov so prestavili tržne dneve od sobote na nedeljo, opustili javnega bičanja in božjih sodb (takozvanih ordalij). Sčasoma so si pridobili celo sodno samopravo. Imeli lastne sodnike in sojeni so bili po lastnih judovskih postavah. Lahko bi se vprašali odkod vse te ugodnosti. Kralji so vedno potrebovali veliko denarja za vojske. In kdo jim je raje posodil, če ne žid. Ti so si seveda znali okoristiti in izrabiti trenutni položaj v svojo ugodnost. Priporili so si velik vpliv v javnem življenju bodisi v socialnem — političnem, bodisi v gospodarskem.

Prišlo je tako daleč, da so začeli očitno napadati krščansko vero. Kristjani pa, kot je bilo pozneje vedno isto, omahovali ali celo odpadali.

Obiskovali so njihova verska svetišča (sinanoge), poslušali njihove govore in predavanja, prebirali judovske spise kot judovskega zgodovinarja Jožefa ali njihovega modroslovnega pisatelja Fila. Postili se na njihove postne dni, dočim so svoje lastne krščanske prezirali. Govorili so, da jim je ljubi Mojzes, kot pa Kristus. Odpadali so celo duhovniki. Središče

judovskega življa in kulture je bila Španija. Odtam se je njihova prosveta širila na vse strani in žal, tu so se krščanski odpadniki zbirali, nasrkali njih duha in priselili domo so sejali seme nesloge in medsebojnega sovraštva med lastnimi brati in rojaki.

Čim večji je bil vpliv in moč Judov, tembolj se je jel pojavljati upor proti njim. Cerkev je na svojih cerkvenih zborovanjih obnovljala stare postavve zoper Jude; zabičevala vernikom, da se ne smejo z njimi družiti v versko-socialnem življenju. Opomnila, da naj ne prekoračijo meja ljubezni in pravice. Take odredbe so kristjani z navdušenjem sprejeli in se splošno po njih ravнали.

Nekateri se niso ustavili samo Judom, ampak tudi zoper krivične grešnike in fevdne gospode. Slišimo, da so kmetije napadli gradove, zažgali žitnice, pobili nepošteno oskrbnike in podobno.

(Konec jutri.)

JAVNOST NAJ ZOPET ZVE.

Med drugimi smo si zlasti duhovniki zavzeli, da bi bila nova jugoslovanska država vresničena. Veseli smo bili, da bomo po dolgih stoletjih Slovani na jugu zopet pod enim domačim krovom. Tega nam nihče ne more odrekovati.

Za svoj patriotizem dobivamo od strani mož, ki zavzemajo važna mesta v državni upravi S. H. S. breco za breco.

Katehete na šolah morajo po postavi, kot je bilo določeno v narodni skupščini v Belgradu dobiti nagrado za verouk.

Država je uknila plačo samo za Slovenijo dolgujejo duhovnikom glej in čudi se nad 3. milijone dinarjev.

V preteklem šolskem letu 1924-25 imam okrog 400 šolskih ur. Vložil sem prošnjo za nagrado. Bila bi moja edina

LED! LED! LED!

V vročih dneh mora imeti vsaka gospodinja led, da hladi z njim pijačo, da meso ne zadiši, mleko ne skisla, i. t. d.

Čičaške slovenske gospodinjice kupujejo led od slovenskega ledarja. Kateri ga od slovenskega ledarja še ne kupuje naj to stori: Pokličite na telefon: Canal 2656 in vprašajte za:

JOE P APESH

1825 — West 22nd St.

CHICAGO, ILL.

On pripelje led na dom, prodaja in razvaža premož, les in prevaža tudi pohištvo ob časi selitev. Rojakom se toplo priporoča.

Zakaj trpite?

Zakaj hodite na vse strani, da si zadobite zdravje, ko vam lahko takoj tukaj v vašem mestu pomagamo? Zakaj ne vprašate za svet o čudovitem sistemu, ki vrača ZDRAVJE - MOC IN ŽIVAHNOST. Zapišite si, da CHIROPRACTIC vam povrne zdravje, tudi, če ga drugi zdravniki niso mogli.

To smo že dokazali stoterim bolnikom in tudi vam lahko dokažemo. Vprašajte se, pišite ali pokličite telefonično. — Nasveti brezplačno. Phone: 463

Dr. O. C. Lorentzen

Miners National Bank Bldg.

Evelth, Mina.

SEVEDA FOREST CITČANI

Vedo, da se kupi najboljše vsakovrstno železnino, ki se jo potrebuje bodisi pri grajenju domov, garaž ali karšnegakoli poslopja, kakor tudi najboljše raznotero pohištvo po najnižjih cenah pri znanem trgovcu

BENJ. EICHHOLZER

Trgovec z vsakovrstno železnino
527 — Main Street. Forest City, Pa. (T.)

plača, s katero bi si mogel oskrbeti knjige in obleko. V šoli se trudil, ne samo sicer za denar, ampak zaslužil bi pač, da bi dobil nagrado, ker vsak delavec je vreden svojega plačila.

Rev. Paul Podbregar.

ZENITNA PONUBA.

Vdovec star 38 let, z dvema otrokoma v starosti 3 in pet let, se želi seznaniti v svrhu ženitve z slovenskim dekletom ali vdovo v starosti 35 do 38 let. Katero veselji naj pošlje sliko na naslov: J. A., 1403 — 5th Union Sts., La Salle, Ill.

Pri Sv. Križu na Slatini je obhajal v soboto, dne 18. julija, 40-letnico mašništva v. g. nadžupnik in konz. svet. Franč. Sal. Korošec. Svojemu vzornemu dušnemu vodniku, ki nad vse požrtvovalno deluje že 27 let pri Sv. Križu, so hvaležni župljani za ta jubilej omogočili nabavo novih zvonov, ki jih je slovesno posvetil presvetli gospod škof dr. A. Karlin v četrtek, dne 16. julija. K iskrenim čestitkam se pridružuje tudi širši slovenski svet, ki gospoda Korošca pozna že iz let 1891—1893, ko je bil urednik "Slovenskega gospodarja" v Mariboru.

VAŠI PRIHRANKI

Joženi pri nas, so vedno varni. Vi živite lahko v katerikoli izmed naših držav, in vendar ste lahko vložnik na naši banki, prav kakor bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnila in dobili boste odgovor z obratno pošto v svojem jeziku. Mi plačujemo po 3 od sto obresti na prihranke, in jih pristoječo glavni dvakrat na leto ne glede na to ali vi predložite svojo vložno knjigo, ali ne.

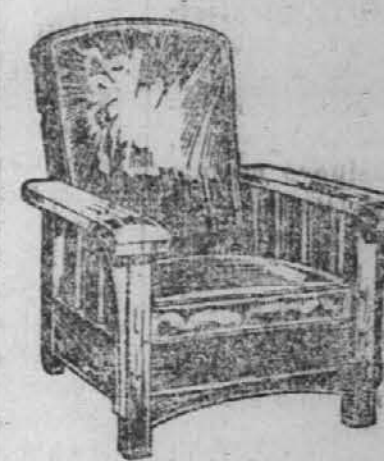
Nač kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740.000 je znak varnosti za vaš denar. Naš zavod uživa najboljši ugled od strani občinstva, kateremu ima naložbo nuditi najuljudnejšo postrežbo, in od katerega prejema najrazvitejšo naklonjenost.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO AND CLINTON STS. — JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir.
Joseph Dunda, pomoč. kasir.

Za dobro pohištvo

SE obrnite vedno na staro poznano veletrgovino. Ako hočete Vaše domove opremiti s trpečnim in dobrim ter lepim pohištvom, tedaj pojdite tja, kjer se tako pohištvo prodaja.

Ako hočete imeti v Vaši kuhinji dobro peč, dobro kuhinjsko posodo tedaj pojdite isto kupiti h

W. SZYMANSKI

VELETRGOVINA Z RAZLIČNIM POHIŠTVOM.

1907 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

KADAR HOČETE

prodati Vašo hišo, naznanite to meni. Če ste se namenili kupiti hišo oglašite se pri meni in jaz Vam bom postregel v Vašo zadovoljnost.

ZAVARUJEM

hiše proti ognju, tornado. Ravnotako zavarujem pohištvo, automobile proti vsaki nesreči. To se pravi, kar kdo drugi zavaruje, tudi jaz zavarujem.

Kadar potrebujete kako notarsko delo, vedite da iste tudi jaz izvršujem. Za vse se občinstvu toplo priporočam.

Joseph Zupančič

PRODAJALEC HIŠ IN ZEMLJIŠČ, ZAVAROVALNI URAD IN NOTARSKA PISARNA

1824 W. 22nd Place Chicago, Ill.
Phone CANAL 7130

JOSEPH PAVLAK

PRVI SLOVENSKE POGREBNIK IN EMBALMER V CHICAGO

Na razpolago noč in dan. — Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženičovanja. — Cene zmernae.

1814 — So. Throop Street, Chicago.
Phones: CANAL 5903 in 5666.

SLOVEČI UMETNIŠKI FOTOGRAFIST

Nemecek
1439 W. 18th St.

IZDELUJE NAJBOLJŠE SLIKE!
SVOJ POKLIC VRŠI ŽE S 36-LETNO IZKUŠNJO!

GLADIATORJI

Zgodovinski roman iz leta 70. po Kristusu. —
Angleški pisal G. J. Whyte Melville. Prevedel Paulus.

Damasip, dobro rejen, okoren človek, je prvi izpregovoril. Pozorno je gledal Oarsesa, drobnega, gibčnega Egiptčana umazano zagorelega lica, ki je bil ugrabljen v mučne obrede dolgotrajne toalete in si je drgnil in mazal in gladil svoje temne kodre z mazilom narejenim iz slanin in duhtečega olja, in si končno skrbno in oprezno počrnil s sajami svoje obrvi, da bi si podaljšal očesno črto in dal svojemu pogledu tisti trdni mehki izraz, ki je tako zelo priljubljen pri jutrovcih obojega spola.

Damasip je že bil nepotrpežljiv, nevoljno je dejal:

“Seveda! — Vedno ista stara pesem! Me ni delo in skrb in, pri Herkulu, ne malo nevarnosti, sedajle v mraku, ko mrgoli po ulicah vse polno vojakov, nevoljnih in slabo plačanih —! Tebi pa hvaležnost in plačilo in nobenega drugega dela, ko da zineš par ječavih besed in se pačiš, kot da bi bil stara babica. Ni težek ta posel, zares ne!” je pridelal, pol zbadljivo, pol dobrovoljno.

Oarses je slonel nad koščekom zdrobljenega ogledala, popravil s neizmerno skrbljivostjo zadnjikrat svoje obrvi in odgovoril:

“Vsakemu svoj posel, po njegovih zmognostih! Leseni kij naj zabije ostri klin, fino bistroumnost Oarsesovo naj podpre Damasipova sirova sila —!”

— in njegov rimski meč,“ je nadaljeval Damasip, ki se je rad bahal s svojim pogumom, “naj vseka pot za Egiptčanova iglo —. Končno, igla bo v pravih rokah! — Oarses, kakor živa podoba stare babnice, ki rečem!”

In v resnici, Oarses se je dobro našemil.

Svoje temne, z oljem namazane lase si je skromno ovil krog glave, širok pas je držal čez prsi gubasto žensko obleko, ki je bila pritrjena na ramenih z ličnimi zaponkami in je v dolgih, valovitih črtah padala k njegovim nogam, kjer je bila okrašena s širokim, umetno vezanim robom. Čez to obleko si je vrgel široko ogrinjalo temne barve, prepleteno z zlatimi nitmi. Z njim si je zagnil celo telo in tudi lice.

In Oarses ni bil malo ponosen na svojo umetnost in ko se je gizardo obračal po sobi, bi tudi bistreje oko ko Damasipovo ne bilo spoznalo v tej osebi hudobnega Oarsesa.

“Da, ženska, dobri pijatelj,” je odgovoril Oarses, stopajoč po sobi gorindol, “ampak ne tako čisto grda, kakor ti misliš, in prepričan se boš o tem, ko stopiva na ulico! — Upam, dragi moj prijatelj in Damasip,” je zlobno pridiral, “da boš branil svojo lepo spremljevalko pred napadi in žalitvami!”

Damasip je bil strahopetnež in dobro je to vedel. Zato je bahavo odgovoril:

“Naj le pridejo, naj le kar pridejo! — Dvanajst hkrati, ako hočejo! — Kaj! — Dober meč in čelada mi zadostujeta, in če me postaviš za mečevo dolžino pred pol manipelna gladiatorjev! Naš patron dobro ve, kaj je možatost, in neheč bolj ne ko on! Čemu neki je izbral ravno Damasipa za to nevarno podjetje? — Če ne za to, ker je prepričan, da je moja roka železo in moje srce hrast.”

“In tvoja glava bron!” je podjaval Egiptčan z zlobnim nasmehom in zbadljivim glasom.

— in moja glava bron!” je ponavljal Damasip, ki očividno ni razumel zbadanje. “Ne, prijatelj, plašno srce in slabotna roka in žensko obnašanje gotovo ni sramotno, recimo za moža, ki je rojen ob toplih obalah Nila, — ampak mi, mi, ki pijemo tule iz Tibera — presneto godlasta tale pijača! —, mi smo Romulove krvi, rod volkulje in iz potomstva bojnega boga”, in nikdar nismo srečnejši, ko

* Po stari pravljici je volkulja dojila Romulo in Rema, sinova Martova, bojnega boga Romulus je pozidal Rim.

kadar naše noge stojijo v grmečem boju, kakor naša srca plamtijo ob žvenketu mečev in ščitov in kadar zvenijo naša ušesa od krika zmagovalstva —. Pa čuj, kaj je to —?”

Lica so mu strahoma prebledela in hlastno si je spet opasal meč, ki ga je pripasoval med svojim bahavim govorom —.

Grozeč, divji krik je zadonel preko bližnjih streh, dvigal se je in padal, kakor se je zdelo, v poletu smrtnega boja in pomenjal, kakor ga je kdo razumel, enemu krvočno zmago, drugemu pogin brez usmiljenja.

Tudi Oarses je čul krik in prav nič ni bilo v tistem trenutku podobno ženski njegovo lice, režeče se v zlobni okrutnosti in hudobnem veselju.

“Stari pretorijanci!” je mirno dejal. “Zecel teden sem čakal nanje. — Glej, pogumni vojščak, nocoj bo dela zate in za tvoj meč, in obilo plena in vina in ljubezni in vsega česar si poželisi — in vse zastoj in brez vinarja izdatka!”

“Ampak — ni varno, nositi orožja v takih trenutkih!” je hlastnil Damasip ter s prepadlim, plašnim licem in ves onemogel sedel na posteljo. “Razen tega,” je pridjal s smešno dostojanstvenostjo, “se pošten Rimljan ne sme vmešavati v meščansko vojsko!”

Oarses je za trenutek premišljal in prav nič ga ni motil krik, ki je iznova strahotno zadonel na ulicah, da se je ubogi Damasip tresel na vseh udih.

Nato pa si je pogladil čelo ter pomirljivo in prepričevalno govoril svojemu sodrugu:

“Ali ne uvidiš, dragi prijatelj, kako je ravno nocojšnji nemirni večer kakor nalašč za najino podjetje? Če bi bilo mesto mirno, bi vzbudili pozornost, in peščica le pol tako pogumnih meščanov, kakor si ti, naj pride slučajno mimo — pa nam vse skazi! Toda noco bo varno hoditi po mestu, meščanov ne bo na ulici in hrupnim pretorijancem se bomo izlahka izognili! — Vrh tega, eno nasilje med stoterimi, ki se bodo zgodila to noč, bo izginilo in nihče ne bo govoril o njem. Tiste tri, štiri suznje, ki jih boš imel seboj, bodo imeli za četo te ali one bojujoče se stranke, in tako bo tudi častiti značaj našega patrona ostal neomadeževan. In če bo v tem dirindaju, kakršnega bomo doživeli nocoj, kriknila ženska — nihče se ne bo zmenil zanjo, če bi si tudi dušo izkričala iz telesa! Le opazi si zopet svoj meč, pogumni junak, pa pojdiva lepo tiho doli na ulico!”

“Ampak — kaj pa bo, če stari pretorijanci zmagajo?” je ugovarjal njegov drug in ni kazal mnogo veselja za celo stvar. — “Kaj se bo zgodilo s cezarjem? — In če pade cezar, pade tudi tribun, in kedo naju bo brez škode izvelkel iz zagate —?”

“O ti počasni debeloglavec!” ga je smešil Egiptčan. “Močen in pугumen v boju kakor lev, — pri prosvetu pa boječ, kakor ovca! Ali tako malo poznaš tribuna in misliš, da se bo postavil na stran tistih, ki bodo podlegli? Če je boji na ulicah in upor in če v mestu vre in kipi kakor v mesenem loncu, da najsočnejši kosci vzkipevajo na površje — ali misliš, da ne kuri Placid pod takim loncem! Povem ti, karkoli se zgodi s cezarjem nocoj, jutri bo tribun najpriljubljeniji človek v mestu in mogočnejši ko kdaj, in jaz vsaj bi mu ne hotel biti nepokoren!”

Oarsesove besede niso ostale brez vpliva, Damasip je, četudi zelo proti svoji volji, priznal da si je izmed dveh nevarnosti najbolje izvoliti manjšo.

Iznova si je opasal meč, si nadel bojevit obraz, kolikor mu je to dovoljevalo njegovo strahopetno srce, in je odšel s svojim v žensko preoblečenim tovarišem na ulico, poln dvomov in strahov, kako se bo posrečilo njuno zlobno podjetje. —

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Vsem cenjeni naročnikom in vsem rojakom po državi Minnesota naznanjamo, da jih bo te dni obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leon Mladič, ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Amerikanski Slovenec in list Ave Maria ter nabirati za imenovana lista oglase in vse, kar je v zvezi s temi podjetji.

Rojake po Iron-Range uljudno prosimo, da gredo Mr. Mladiču na roko pri razširjanju katoliškega tiska. Pomagajte mu pridobivati nove naročnike za Amerikanskega Slovenca, da dobimo ameriški Slovenci čimprej katoliški dnevnik. Vsem ga prav toplo priporočamo.

Uprava Amer. Slovenca.

JAZ MARY ŠTALCER CLEVELAND, O.

sem rabila Wahčičevo Alpentinkuro za lase, ker so mi strašno odpadali tako, da bi bila vse rabila Wahčičevo Alpentinkuro, od katere so mi lasje takoj prenehali odpadati in dalje krasno in gosti rastejo tako, da imam sedaj en jard in tri palce dolge lase za kar se g. Wahčiču lepo zahvalim.

Imam pa še več drugih zdravil, katere bi morala imeti vsaka družina pri rokah v slučaju potrebe, kako so moške, ženske in otroci. Za rane, opekline, kraste, grinte, bule, turrove, srbečo kožo, pruhate na glavi, zoper sive lase, revmatizem, kostibol in trganje, kurja očesa bradavice itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastoj.

JAKOB WAHČIC

DR. SV. MARIJE MAGDALENE,
št. 162, K. S. K. J.
CLEVELAND, O.

Odpor za tekoče leto 1925:
Predsednica, Helena Malley, 1105 E. 63rd St.

Podpredsednica, Johanna Pelan.

Tajnica, Josephine Menart, 1277

Tajnica: Frances Ponikvar, 1011 E. 64. Street.

Blagajničarka: Frances Debevc, 622

Glass Ave.

Zapisničarka: Rose Hrovat.

Vratarica: Frances Kasunič.

Nadzornice: Christina Pirnat, Mary

Bajt, Cecilia Znidaršič.

Zdravnica: Dr. J. B. Seliškar, in Dr.

M. Oman.

Seje se vrše v stari šoli sv. Vida,

vsaki prvi ponedeljek v mesecu. Pobira

se assessment tudi na domu tajnice 18.

in 19-stega.

SLOV. KAT.

PEVSKO

DRUŠTVO

“LIRA”

Pred. Anton Grdina

1053 E. 62nd St.

Podpreds. in pevovodja, Peter Sino-

vršnik — 6218 St. Clair.

Tajnica, Rose Horvat

6711 Edna Ave.

Kolektorica: Mary Hrstar,

5901 Prosser Ave.

Seja se vrši vsaki prvi četrtek v

mesecu v pevski sobi stare šole St.

Vida.

DRUŠTVO SV. VIDA

št. 25, K. S. K. J.

CLEVELAND, O.

Leto 1925.

Predsednik Anton Strniša 101 E. 72

Place.

Tajnik Anthony J. Fortuna 1093 E.

64 St.

Podpreds. Jos. Zulič.

Zapisnikar, Jos. Zakrajšek ml.

Blagajnik, Ignac Stepic.

Nadzorniki: Jos. Ogrin, John Vider-

vol, John Zupan.

Zastavonoša, J. Modic.

Vratar, Jacob Korencan.

Bolniški obiskovalec, Joseph Ogrin

1051 Addison Rd.

Zdravnica, Dr. J. M. Seliškar in Dr.

M. J. Oman.

Društvo zboraže vsako prvo nede-

ljo v mesecu v Knausov dvorani.

Assesment se pobira na seji samo od

10. dopoldne do 4. ure popoldne.

V društvo se sprejemajo člani (ice)

od 16. do 55. leta.

Zavarujete se lahko za 20-letno za-

varovalnino ali pa za do smrti za-

varovalnino in sicer za \$250, \$500,

\$1000, \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V društvo se sprejemajo tudi otroci

od 1. do 16. leta.

Za bolniško podporo pa \$7.00 in

\$14.00 tedenske bolniške podpore, v

slučaju bolezni, bolnik naj se naznani

pri tajniku samo, da dobi zdravniški

list in karto in naj se ravna po Jedno-

tinih pravilih stran 102 do 109.

PISANO POLJE

J. M. Trunk.

Peter Slabe iz West Allis, Wisc., pozivlja žarkometa, naj me upraša, kdaj je Bog vodo ustvaril. Žarkometu in Mr. Slabetu odgovorim, da tedaj, ko je gotovim ljudem zmanjkalo v glavi možgan. Nastala bi bila strašna praznina in v takih glavah bi bilo votlo pelo, zato je pa prišla voda na vrsto, da je vsaj nekaj v črepih. Nemec ima za take ljudi poseben izraz in se glasi “Wasserschadel”. Ali imate dosti?

Dogodki mene prav nič ne bolijo, kakor meni žarkometar. Čemu tudi? Meni ne morejo škodovati, naj jih je še toliko in vsi prav resnični. Škodo bodo imeli le tisti, ki se po njih dajo omajati zaupanje do duhovnikov, in tisti, ki s takimi dogodki hočejo to zaupanje omajati toraj žarkometarji e tutti quanti. Tajil nisem nobenega dogodka, ker nimam protidokaza, pač pa sem izrazil dvom, da bi bili vsi resnični in spisani od raznih upošiljateljcev. Ta dvom mi je ostal. Morda pa o tem še nekaj pišem.

Sveto leto da našim naprednjakom vseh barv mnogo opravi. Kako se revčki potijo in mazejo po časopisih, da bi zamazali utis. Smili se jim izdan denar, smilijo romarji, papeža ne morejo dosti oblatiti, cerkvenih bogastev ne preceniti. Revčki. Ta papež proglasi neko sv. leto in posledica je, da morajo vsi ujedinjenci “peklenskih vrat” garati noč in dan. In plačilo? Upajmo vsaj, da jih njihov gospodar nekoč pošteno za nos potegne.

Prosveta seve ne sme v tem drenju zaostati. Prinaša — povodom romanja Slovencev v Rim — neko skrupulaclo znane- ga češkega svobodomisla J. S. Macharja. Čehi imajo zelo strupeno in materialistično slovo. Slovenec je grob, robat, Čeh fin v življenju, kakor tudi v slovstvu. Strup je morda tem nevarnejši. Tudi Machar piše nekako fine, a zgodovinskih neresnic kar mrgoli. Krist mu je samo galilejski ribič, krščanstvo blodnja človeštva, papeštvo rimski imperij v novi obliki, sv. Peter ni videl Rima, Galilejec je bil ubit, paganska duša slavi triumf, papeži so hoteli samo pokazati, da so cesarji cesarjev, gospodarji sveta itd. Čehi imajo pregovor: “Pravda vitez — resnica zmaguje.” Strupeni Machar ga navidezno ne pozna, drugače bi se držal bolj zgodovinske resnice. Zato niti on niti naši slovenski lakaji peklenskih vrat ne bodo doživeli, da bi bazilika sv. Petra postala kdaj — plesna dvorana. Machar pravi, da je znani napis: “Tu es Petrus. . .” velika pomota. Ni bil ni; samo nekaj mu še manjka, namreč: “In peklenska vrata je ne bodo premagala.” Garajte, garači.

Glej ga, svetnika. Ugibal sem, čemu me Peter Zgaga imenuje svinjarja. Pred takimi svetniki se človek lahko pregreši, ne da bi vedel kdaj. Zdaj je prišel s svinjarijo na dan. Povedal sem neko smešnico o “sfiksianem” Judu. Ah kaj. . . mislim, da je bilo svetniku Petru bolj za Juda, kakor za klatenje. Pač čudno bi bilo, da bi se slovenski njujorški židje ne potegnili za kakega Juda, dasi je samo v smešnici. Gliha vkup štrih.

Nad nedolžno smešnico se zgraža oni Peter Zgaga, ki kakor tolovaj napade vsakega človeka, če ga le krivo pogleda. Stare judovske manire.

Kakor pač kaže. Svobodomi-

slenci in naprednjaki ne morejo prehaliti protestantov, da so se osvobodili od rimskega duševnega jarma. Če pa kaže, jih zopet nam naprtnjejo, kakor dela Glas Sv. s protestantskim pridigarjem W. W. Culpom. To je svobodomiselnost, poslednost, ki je pa nikjer ni.

Zopet je Ingersoll v okvirju. Glas Sv. mi zameri, ker ga ne poznam. Ga prav rad vam prepustim. Zmeda nekaj zmede in na zmeda zmeda dalje. “Nikakor ne morem verovati,” pravi, “da se nahaja v vesoljstvu bitje, katero je ustvarilo človeštvo dušo z namenom, da jo pahne v brezno večne bolečine.” Takega bitja res ni in ni treba verovati vanj. Bog, osebn Bog, ne ustvari prav nobene duše za pogubljenje, temveč vsako edinole za zveličanje. A vsaka duša je prosta, in če se pogubi, je krivda le na njeni strani. Ta krivda grize tudi Ingersolla in bi se ji rad umaknil z — zmedo. Za Glas Sv. bo to zopet godla in črkarija. Kakor zašafate, vsaj gavran in fanatik je izostal.

Po Ingersollu pride na vrsto L. K. Washburn. Je prav ista zmeda. Nezepli dijaki se radi ravna po reku: “Jurare in verba magistri — verujejo vse, kar učitelj pravi,” zreli možje ne smejo vsega požreti, kar najdejo kje natisnjene. To je zelo slabo spričevalo za njih duševno mišljenje in znak navivnosti, da se ostreje ne izrazim. Washburn pravi, da o Bogu ne vemo ničesar, in svobodomislci to kar toplo požerejo, seve, ker jim ugaja. Dokaze zahtevajo, jih odklanjajo in ostanejo dokaze za svoje trditve — dolžni, se izvijajo, da jim ni treba ničesar dokazati. Junaški junaki.

Evolucija je Trunkovo kurje oko, meni Glas Sv. Kaj še? Opetovano sem že poudaril, da mi znanstveno dokazana evolucija nedela prav nobenih preglavic. Vaša evolucija pa cvili na vseh koncih in krajih, in bote morali že sami z njo eviliti.

Sakramiš, zdaj je prišel v okvir — Zvonimir Bernot Zvonimir je krasno ime, manj krasno je to, kar je od njega v okvirju. Vedno ista lajna. Kakor Washburn, Ingersoll, pisavič in Glas Sv. sploh, si naredi tudi Bernot o Mojzesu in bibliji svoje lastne pojme, seve popolnoma napačne, in potem udiriha in sklepa, da se kar kadi. Desetkrat povej, da je zemlja tudi po bibliji lahko stara na milijone let, da ni nobena znanstvena knjiga, da je Mojzes pisal tako, kakor so ga takrat razumeli. . . vse je bob v steno, nak, to nam ne gre v naš koš, zato sme biti zemlja stara le nekaj let, da moremo s premogom dokazati, da Mojzes laže. Kaj ko bi se g. svobodomislci tudi pri mišljenju spomnili malo na tako hvalisano evolucijo? Napravili si napačne pojme in potem izvajati iz takih napak posledice, to je še daleč za — srednjim vekom.

Proprioplithecus. . . gosh, skoro bi se bil zlomil jezik. Po H. F. Osbornu in Moleku je to naš “dedec”. Opica je prišla popolnoma ob ves kredit in Mr. Molek hudo protestira, da bi bil on kdaj pretvarjal ljudi v opice. Zdaj opravlja ta posel kutarski list, A. Domovina in glasilo K. S. K. J., na mene je čisto pozabil. Pravi, da so ali da smo slabši od opic in “primerjati jih z opicami bi bilo žaljenje opic.” Opiciha čast je toraj rešena.

“To je potegnjenec,” pravi Mr. Molek dalje, “ki so v sed-

mem letu prenehali misliti.” Ko se Ribenčana nekoč zbada-li, da v Ribnici ljudje šele s štridestem letom začnejo misliti, se je odrezal, da Ribenčanja vsaj tadaj začnejo misliti, drugi pa — nikoli. Bo štimalo, Mr. Molek. Mi “potegnjenec” smo nehali misliti s sedmim letom, Vi pa brčkone nikoli niste začeli.

Jan Hus. Zarko Arnšek zlo-mi v Glasu Sv. malo kopje za Jana Husa. Kakor Luther za Nemce, Trubar in Dalmatin za Slovence, ima tudi Jan Hus za Čehe nekaj zaslug. Ne pišem o tem. Cerkev mora dobiti br-co, to bo pač glavno. Mr. Arnšek piše: “Cerkvene oblasti se danes izgovarjajo, da ga (Hus) ni sežgala cerkev, marveč posvetna oblast. . . Ta trdit-ev je pa tako žalstava, da ne rečemo kurjozno nesramna, da je škoda. . .” Cerkev se se-ve ne sme braniti, to je nesram-no. Stara pesem. Pa piše Mr. Arnšek v isti sapi: “Hus je vi-del, da vozi nemški vol, ki je takrat gospodoval njegoveemu narodu v podobi “cesarja po milosti božji “Sigismunda. . . Zato se je uprl in je želel vide-ti svoj rod neodvisen od obeh teh dvorov.” Upri se je toraj proti posvetni oblasti, in ta po-svetna oblast ga je sežgala, a to je nesramno, da se upa cer-kev kaj takega trditi.

Drugo besedičenje o denar-ju itd. je kikenkoken. Sem ra-doveden, če bo češka cerkev, ki “je neodvisna od Rima in privrancenec,” mogla izhajati brez — denarjev. Morda se bo zadostila samo s svobodomis-eltvom, kar pa je drugo svobo-domiselecem “cmav.”

Baje zadnji dogodek. Nesrečna in po desetih letih smrt. Obžalujem, če je res tako bilo. Vsi bomo umrli. Ali dogodki-tudi? Nesreča bi ne bila, pač pa smrt.

Gaba di gaba, frajln kočeva-riše, p. d. Enakopravnost, die-ne zur Nachricht, da jaz nisem noben naprednjakenfresar. A-ko so revčki zašli v moj želo-dec, je njih lastna krivda. Me-ni ne delajo nobenih težav, če se pa ne počutijo dobro, to naj pa sami stranopnen men. A pi-si špas mus a bit.

Peter Zgaga sanja. Prvič sanja, da jaz “vedno poudar-jam svoje mučenstvo in nepre-stano pišem o stradanju in pre-ganjanju. . . “Kjer sem se de-lal samega mučenika? Kje? Ako omenjam, kar sem doživel, naj svet sodi. Drugič sanja, da “se je to godilo za čase naj-večje napetosti med Jugoslavi-je in nemško Avstrijo.” Se sa-nje je zaspal. Pod nadzorstvom sem bil že početkom vojske, zaprli so me marca 1. 1916, po-tem konfinirali istega leta. To so res napete sanje o Jugosla-viji, katere tedaj še ni bilo nik-jer. Tudi pozneje je bilo ne-kaj, ako najde beg pred raz-dvijanimi folsberovci, ropanje, pretanje, končno odsvoljenje iz vsake službe pri pokrovite-lju nemških duhovnikov v Ju-goslaviji, pa Peter Zgaga, ka-ko milost. Nemški duhovniki v Jugoslaviji, če so kaj pretr-peli, zaslužijo usmiljenje, Pe-tru Zgagu so pri sre, slovenski duhovniki na Koroškem pa za-služijo — brco, saj so samo slovenski.

Da bi bil jaz rezal na dva kraja in se urezal. . . no. . . ta-ke neznajčne švigašvagarije bi se bil moral priučiti pri Glas-u Naroda v New Yorku.

Imenitno. Najprej bi je bil jaz držal z Avstrijo, zato so me zašili v špekhamro. Potem bi bi bil jaz držal z Jugoslavijo in se z njo urezal. Urezal se je samo sanjavi ali pa. . . Pe-ter Zgaga.

Kar današnji otroci potrebu-jejo ni le karanje, marveč do-brih vzgledov.

ZA DRUŠTVA

cerkvena, podporna ter razne slav-nosti.

Svetinje, gumbi, trakovi z napisi, regalijske znake itd.

Pečati, štampilje in druge potrebiš- ne naročite pri

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 WEST 22nd STREET
CHICAGO, ILL.

CLEVELANDČANJE!
kadar potrebujete pogrebni- ka se spomnite vedno